Ч. 156. Субота 25 (12) липня 1908. Рік XVIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провинциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Приїзд короля Едварда до Ішлю. — Події в Туреччині. — Про діяльність російскої Думи.

Проґрама на приїзд короля Едварда до Ішлю вже уложена. Принятє має бути незвичайно величаве про участи всіх архикнязів і архикнягинь. Впевняють також, що коло 11 серпня король Едвард в дорозі до Ішлю з'їде ся в Гамбурзі з цісарем Вільгельмом.

Майор Ніязі, який викликав ворохобню в Ресні, видав проклямацию до населеня болгарского, сербского і грецкого в Охриді, в якій перестерігає его, щоби не слухало рад великих держав, взглядно правительства сербского, болгарского і грецкого, бо саме ті ради довели до теперішного сумного положеня вітчини. Дальше заявляє проклямация, що молодотурки суть мировою і свободолюбною партиєю, та взиває християньске населенє, щоби відступило від сепаратизму а національні ватаги, щоби зголосили ся до него для обдуманя спільної акциї. Коли би сего не хотіли зробити, то мають безпроволочно покинути край, инакше будуть здавлені. Нотаблі громад, що не повідомлять про евентуальний поворот неслухняних ватаг, будуть вивішані. Ніязі грозить шибеницею загалом всім, хто єму не піддасть ся.

Ніязі вислав крім того з Старови до ґенерального інспектора Македонії Гільми-паші депешу, в якій домагає ся від него, щоби склонив султана до наданя конституциї. Ніязі перейшов цілу горішну Альбанію і всюди переконав ся про деспотизм і безправства урядів, на які обурене все населенє без огляду на національність і віроісповіданє. При кінци своєї депеші заповідає Ніязі, що тепер іде до Епіру і там буде приєднувати нарід до конституцийних думок.

З терену молодотурецкого руху надходять щораз нові вістки, які впевняють про те, що він ширить ся та захоплює щораз більше офіцирів і рядових вояків. В турецкім місті Прілеп замордовано начальника повіту і судию. В Водені майор Коляґасі разом з двома поручниками і цілою компанією піхоти перейшов до ворохобників. Три баталіони з Солуня, які висилано до Монастиру, заявили, що не підуть стріляти своїх братів. За те замкнено їх в касарнях. З Софії доносять, що в Смирні 500 резервістів відмовило послуху. В Стамбулі переводить поліция численні арештованя між Вірменами, увязнюючи також вірменьскі дівчата за співучасть в молодотурецкім руху. „Die Zeit" довідує ся, що арештовано кількох офіцирів, які хотіли приневолити султана до абдикациї.

З Монастира наспівають дуже грізні вісти. Турецке войско (около 7000) збунтувало ся і грозить убийством ґенералам, наколи не визволять увязнених 28 офіцирів, що пристали були до молодотурецкого руху. Ліґа отоманьска унії і поступу вислала до конзулярного тіла в Монастирі пропамятне письмо, в котрім запевняє про прихильність для немузулманьского населеня, але вимагає переведеня конституциї в 1876 р. в користь всего населеня без ріжниці раси іісповіданя.

З Софії доносять, що сими днями всіх болгарских резервістів, не виключаючи магомедан, повідомлено письменно, аби приготовили ся на можливий приказ, покликуючий їх до служби. Та вість викликала занепокоєнє. Одначе здає ся, що розходить ся лише о маневри.

Анґлійский посол в Білграді вислав передвчера до сербского правительства письмо в справі руху ватаг в Македонії. Сербске правительство відповіло зараз також письменно, обговорюючи поодинокі случаї і заявило, що зробило все, аби спинити діяльність ватаг. Крім того заявляє правительство готовість в порозуміню з державами ділати в напрямі втихомиреня балканьских розрухів.

В Петербургских політичних кругах ка-

3)

Ідіоти.

(З анґлійского — Осипа Конрада).

(Дальше).

Німий сум запанував в домі Бокадів і не відступав его мешканців на хвилю. Одної неділї люди не могли надивувати ся, коли Жан-Пер, знаний доси із своїх републиканьских поглядів, явив ся в церкві в Плюмарі. Сьвященик став вірити, що Жан-Пер „навертає ся", але люди кивали лиш недовірчиво головами. Не побожність его туди завела.

Жан-Пер удав ся із своїм горем до жінчиної матери. Пані Леваль була звістна із своїх підприємств і ціла околиця еї поважала. В цілім краю знали сю здоровенну людину, що мимо своїх 58 літ безнастанно ходила або їздила за інтересами. Мала доми по всіх закутинах, експльоатувала ґранітові ломи, обвозила своїм камінем ціле побереже, а навіть з островами на каналї вела торговлю. Визначала ся кремезною будовою тіла і великим даром вимови, що немало помагало їй у виконуваню постановлених плянів. Рідко спала дві ночи з ряду в тім самім домі, а гостинниці при дорозї були найлїпшим місцем, де можна було дізнати ся про місце еї побуту. Або якраз була перейшла або мала о шестій годинї переходити; то бачив хтось еї рано то знов вечером мав з нею бачити ся. По гостинницях були церкви, які она найчастійше відвідувала. Бувало нерідко, що мужчини з лїберальними поглядами висилали до церкви свої діти, аби подивили ся, чи нема там пані Леваль, та сказали їй, що той а той жде на дорозі, аби поговорити з нею про бараболю або муку, про камінь або доми! Тоді она переривала свою побожність і хрестячись виходила на сьвітло сонця, готова при столі найблизшої гостинниці спокійно та розважно полагоджувати діла.

В послїдніх часі бувала часто по кілька днів у свого зятя і доньки, щоби лагідним голосом і звісною вимовою розважити їх в журбі та нещастю. Жан-Пер давав ся переконувати, але коли опинив ся на поли, журливі думки і біль знову обсїли его душу. Троє їх має, троє! Всї однакові? Чому? Таке лучає ся не кождому — нікому ще, о скільки чував, таке не стало ся... Одно — га, може лучити ся. Але троє! Всї троє! Що стане ся з его маєтком, коли він умре?

Одного дня сказав до жінки:

— Нехай раз спробую, як ти хочеш. Дай на кілька служб божих.

Сузанна обіймила чоловіка. Ходили обоє до церкви; жінка плакала підчас молитви а він стояв лише похмурий. Сьвященик навіть заглянув до їх до дому і Жан-Пер приймив его яблочником. Але згодом взяла ся їх знову зневіра і Жан-Пер з лютости бив кулаками по столі а жінка гірко ридала.

По році прийшла на сьвіт дівчина. Ах, дівчина! Жан-Пер дізнав ся про се на поли і був тою вістю такий пригноблений, що сів на межу і просидів так до вечера, замість, як се було его обовязком, піти сейчас до дому. Дівчина! Однак коли прийшов до дому, вже на половину погодив ся із своєю судьбою. Можна віддати еї за порядного хлопця — не за ледаща — хлопця з розумом і двома кріпкими раменами. А врештою, думав він, чейже слідуючий може бути хлопець. Очевидно, тепер піде у них на ліпше.

Нова его віра не знала границь. Невдоволене уступило і він весело заговорив до жінки. Она також була повна надії. На хрестини запрошено трех сьвящеників, а пані Леваль держала дитину до хресту.

Однак і та дитина була дурновата.

Жан-Пер змінив ся тепер до непізнаня. На ярмарках полагоджував свої орудки сердито і часто сварив ся, відтак засідав понурий в гостинници і заглядав через міру до чарки. Вечером їхав до дому з розгоном, немов на весїлє, але на лици похмурий, немов на похорон.

Нераз намовив жінку, аби з ним їхала; раненько вибрали ся з дому трясучись сюди й туди на вузкім сідалї, а коло них лежала із звязаними ногами безпомічна свиня, що при кождім новім рівчаку мелянхолійно стогнала. Їхали до міста ще спокійно; однак при повороті вечером пяний Жан-Пер викрикав погані слова і лаяв нещасну жінку, що не вміла родити дітий як инші люди. Сузанна пручала ся против неправильних потрясень воза і удавала, що нічого не чує.

Раз, коли переїздили попри церкву в Плю-

жуть, що події в Македонії можуть мати дуже поважні наслідки і можуть спонукати інтервенцию держав. Анґлійско-росийска акция реформова поки що здержана.

„N. fr. Presse“ в дописи свого справоздавця з Македонії доносить, що провідниками цілого молодотурецкого руху суть офіцири ґенерального штабу. Між ними есть ціла тайна орґанізация, котру ще до того підщують аґенти заграничних держав.

Про діяльність росийскої думи і успіхи парляментаризму в Росиі можемо виробити собі деякий погляд з оповіщених що йно даних в київскій „Раді“. Сей дневник подае ось які статистичні відомости про працю третої думи: I. Міністри і головні управителі внесли на розгляд державної думи 670 законопроектів. З них: 1. Височайшою властю стверджено — 123. 2. Ухвалено державною думою і передано до державноі ради — 241. 3. Відкинуто державною думою — 7. 4. Повернено держ. радою для нового розгляду в держ. думу — 3. 5. Взято міністрами назад на підставі ст. 47 статута держ. думи — 11. 6. Представлено комісиями держ. думи на розгляд загальних зборів держ. думи — 31. 7. На розгляді комісий держ. думи 204.

II. Самі члени держ. думи внесли в думу 51 законопроектів. З них: 1. Ухвалено держ. думою і держ. радою — 1. 2. Передано в комісию, яка представила на розгляд загальних зборів — 1. 3. Передано в комісию — 4. 4. Передано в комісию для докладу про бажаність — 2.

III. Внесено заяв про запити — 28. З них: 1. Вислухано пояснення міністрів — 4. 2. Принято і подано відповідним міністрам — 2. 3. Розглянено комісиею і внесено в загальні збори держ. думи — 4. 4. Передано в комісию — 13. 5. Відкинено — 2. 6. Взято назад по заяві тих, що підписали — 3.

Крім того державна дума розглянула і ухвалила проект державного буджету на 1908 рік.

Строго осуджуе „Рада“ поступоване послів думи, що ухвалили собі річне жаловане 4.200 карбованців.

Крім того маемо там виказ: Як ходили посли на засіданя думи? Поки що, е тільки такі відомости про се: почінаючи з 25 мая до 15 червня скількість депутатів, що були на засіданях думи, хиталась між 162 і 246.

Цікаво також, що мае утворити ся селяньска партия в думі. Трудовики-депутати постановили скликати загальну конференцию у вересни, а в серпни повині відбути ся окружні конференциї в кількох місцях. Трудовики: Дзюбиньский, Кропотов і Рожков працюють над орґанізациею селяньского гуртка. Депутати трудовики катеґорично заявляють, що в осени в думі буде істнувати селяньска партия, з якою всі фракциї повинні будуть числити ся.

Новинки.

Львів, дня 24-го липня 1908

— **ВПреосьв. Митрополит** гр. Андрей Шептицкий виіздить сими днями до санаториї дра Лямана коло Дрезна на лічене.

— **Роковини смерти папи Льва XIII.** З Риму доносять, що оногди в день роковин смерти папи Льва XIII відправлено в сикстиньскій каплици заупокійне богослужене в присутности сьв. Отця, кардиналів епископів, папских достойників і дипльоматів. Службу Божу відправив кардинал Саттолі.

— **Телефон зі Львова** до Стрия і Станиславова. На бажане інтересованих сторін, а передовсім маґістратів Болехова і Долини та повітового виділу в Калуши, дирекция почт наміряла урядити місцеві телефони в Моршині, Болехові, Долині, Креховичах і в Калуши, та влучити їх до межимістової сіти телефонічної зі Стрием, звідки веде телефон до Львова, а з другої сторони зі Станиславовом.

— **Дрібні вісти.** З заведеня для божевільних на Кульпаркові утік сими днями Федько Курій, арештант львівскої вязниці, відданий там під лікарский нагляд. Жандармерия зловила Курія в Хотилюбі коло Чесанова, его родиннім селі і відставила до Львова. — В Кохавині коло Жидачева арештувала оногди жандармерия фальшівника монет Теоф. Брикчиньского, котрий відсидів вже за підроблюване гроший кілька літ у вязници. — В Катеринбурзі залляла ріка копальні золота і плятини. — Вчера прибув до Москви перший самоїзд з перегонів самоїздів між Новим Йорком а Парижом. Є то американьский самоїзд „Томас“, якому Американці улекшували дорогу в поперек Сполучених Держав до Сан Франціско.

— † **Помер** Казимир Буковчик, радник Намістництва і адміністрацийний референт Ради шкільної краевої, вчера дня 23 с. м. у Львові, в 54-ім році житя.

— **Страшна пригода.** Дня 20 с. м. вибрало ся з Малова, теребовельского повіта, 12 селян і селянок на заробок до двора в Матеушівці, бучацкаго повіта. По дорозі вступили до коршми в Романівці, де підпивши собі досить пустились в дальшу дорогу. Пяний візник нагнав коні, не зважаючи, що зараз за Романівкою есть дуже стрімка гора і зараз на самім скруті в наслідок скорої їзди віз вивернув ся з цілою силою — а всі їдучі випали на стрімку стіну гори. Одна з женщин погибла на місци, а 9 осіб боре ся зі смертию і нема надії удержати їх при житю.

— **Міліон гостий** звиділо до позавчера промислову виставу ювилейну в Празі. Міліоновим гостем був убогий зарібник Стясни, якого обдаровано 65 фляшками вина і лікерів і уряджено ему овацию. Робітник сей як раз належав до товариства тверезости і продав на місци батерию фляшок з алькоголями.

— **В справі збираня складок** на провінциї СС. Василиянками. При Інститутї виховавців для дівчат в Станиславові, будучім під зарядом СС. Василиянок, кромі принятого більшого числа учениць в сім році шкільнім, отворено ще й приватну семінарию жіночу з викладовою мовою рускою. Діло для виховання дівчат руских піднято велике, а з тим помножились і видатки, жерел однак на покрите тих видатків нема ніяких. СС. Василиянки з власних скромних фондів удержують цілий Інститут і приватну семінарию жіночу. Щоби однак придбати троха фондів, виеднали собі позволене у ц. к. Намістництва у Львові на збиране у жертволюбних людей складок на повисшу ціль в цілій східній Галичині. Дві з СС. Василиянок жертвувало ся ходити для збираня тих складок. Коли зважить ся, як великої ваги е в житю суспільнім і родиннім релігійне виховане женщин і коли таке виховане під опікою монахинь вповні е забезпечене, то напевно ніхто не повинен жалувати лепти на так високо-гуманну ціль і з отвертими, ширими руками повинні Русини принимати ті дві квестарки в своїх домах і не жалувати для них труду і вказівок до дальшого збираня, а Всеч. Духовеньство зволить кромі сего само занятись складками і тіже пересилати під адресою Епископскої Консисториї або під адресою Заряду Інтернату СС. Василиянок ул. Заболотівска ч. 13 в Станиславові.

— **Руска ґімназия в Перемишли.** В звіті дирекциї сеї ґімназиї за 1907/8 рік шкільний поміщено у вступі цікаву розвідку проф. Ореста Авдиковича п. з. „Критичний розбір що важнійших оповідань Ол. Кониського“, яка займае 25 стор. вел. 16 ки. З властивого звіту виймаемо дати: Учительский збір числив 35 сил до обовязкових предметів, а 7 сил до над'обовязкових. Поміж першими крім директора (на відпустці) і управителя ґімназиї (проф. Зарицкий) було трех катехитів, 6 професорів, 5 дійстних учителів, 5 іспитованих заст. учи-

---

марі, Жан-Пер для піяцкого вибрику пристанув на дорозі. Споза рідких, білих хмар сьвітив місяць. Камінні нагробники на кладовищи маячіли блідо під порозриваною тінию дерев. Навіть пси на селі спали. Не спали тільки соловії, виводячи голосні трелі над німими могилами.

Важким голосом відозвав ся Жан-Пер до жінки:

— Як думаєш, що там сидить?

Показав батогом на вежу — великий годиниковий кружок на горі подобав в місячнім сяєві на бліде лице без очий. Потім зліз осторожно, але зараз коло колеса упав на землю. Підвівшись на ноги, пішов по кількох степенях до зелізної брами, що вела на кладовище. Відтак притиснув лице до штаб і крикнув диким голосом:

— Ано, вилази!

— Жане, верни ся, верни ся! — благала жінка тихо.

Але він не зважав на неї і немов дожидав. Зі всїх сторін ударяв спів соловіїв о церковні мури і спливав назад на камінні хрести та плоскі, сірі камінні плити з вирізаними словами болю і надії.

— Ано, вилази! — ревів Жан-Пер.

Соловії замовкли.

— Нема нікого? -- кричав дальше. — Нема нікого! А може боїш ся? Га, га... Як сьмішно! Ано далі — гоп!

І з цілою силою ударив своим тілом в браму, аж забрязчали зелізні штаби як ланцух, тягнений по камінних сходах. Недалеко загавкав коротко пес. Жан-Пер відскочив назад; вкінци по триразових з'усилях дав спокій і вернув ся на віз. Сузанна сиділа перестрашена, не рухаючись. З піяцким безглуздем говорив дальше:

— А видиш? Не показують ся! І я маю їх просити, стояти о їх ласку? Ніколи. Не потребую їх більше! О, ми також люди! Мусимо мати, що й инші! Мусимо мати здорові діти! А може не хочеш?

Жінка, сховавши лице в долоні, вибухла крізь сльози:

-- Не говори так, Жане! Бій ся Бога, не говори так!

У відповідь на се він ударив еї кулаком в голову і трунув в кут воза, де она скулилась перестрашена, дожидаючи нових ударів. Але він вхопив люто за поводи і ударив коня з цілої сили батогом. Кінь, не привичний до такого поведеня свого господаря, кинув ся як опарений і пігнав наперед. Гуркіт воза роздав ся серед нічної тишини далеко і в одній хвили по цілім селі пішов завзятий лай собак. Двое людий, що спізнившись, ішли дорогою, ледви вспіли скочити до рова, аби не дістати ся під віз.

Так гнав Жан-Пер до самого дому. В отвореній брамі зачепив легко одним колесом о стовп і повалив ся стрімголов на землю. Кінь побіг ще кілька кроків і станув серед подвіря. На крик Сузанни прибігли робітники. Гадали, що Жан-Пер убив ся. Але він лише заснув там, де упав, і лаяв людий, які прибігли ему на поміч, що не дають ему спати.

Заходила осінь. Небо вкривало ся темними хмарами а вітер носив по полях сухим листем, яке стрясав з дерев. Жан-Пер блукав сам один по поли, як тінь. Споглядав на чорну землю, на ту німу, таемну землю, і ему здавало ся, що она для него не може вже нічого дати, що утікае перед ним. Стратив зовсім надію, аби міг колись мати при боці сина, котрий розумним оком глядів би на з'орані скиби. Чоловіка, що міг би так думати, як він думае, і так відчувати, як він відчувае; чоловіка, що був би частиною его самого та ступав по сій земли яко еї пан. Мусів подумати про своїх далеких свояків і проклинав їх голосно в своїй люти. Они мали би то зробити? Ніколи!

І він пустив ся до дому, просто як криша его хати, що виринала з поміж дерев. Хмара крикливих птиць спустила ся на его поле, коли вийшов на дорогу, що вела до села.

(Дальше буде).

телів і 14 неіспитованих. Дальше слідує спис змін в учит. зборі і важнійші розпорядження шкільних властий та плян науки в поодиноких клясах. З рубрики „наукові прибори" дізнаємо ся, що бібліотека учителів збільшила ся о 119 наукових творів і числить 1837 творів, бібліотека учеників побільшила ся о 150 творів руских (всего разом 794), о 70 польских творів (разом 696), а німецких о 53 (разом 621 творів). Історичний кабінет має 154 приборів (о 4 більше як в попер. році), в природописнім кабінеті і в фізикальнім докуплено по кілька оказів і приборів, а в археольоґічнім єсть 9 моделів. На 5-ох дальших сторонах містить ся статистика заходів біля фізичного розвитку молодіжи. Помочи бідним ученикам уділювали: Бурса ім. св. О. Николая (97 учеників постійно, а 20 ом харч), Церк. брацтво св. О. Николая (грошеві запомоги), Тов-о ім. св. Кирила (видано 710·50 кор. на мундурки) і з жертв зложених на руки дирекциї ґімн. (1007·23 К).

Статистика учеників: З початком шкіль. року вписало ся 869 публ. і 11 приватних учеників до 17 кляс. Найбільше (69) учен. числила кл. IIa і (68) Ia. Серед року прибуло 16+7 учен., а виступило 85 (найбільше в Ia 11, IIIa 10). Поодинокі кляси мали відділів: I—3, VIII—1, решта по 2 відділи. Ученики були родом: 47 з Перемишля, 176 з перемиского повіта, 573 з инших повітів Галичини, 2 з Буковини, а по 1 з Чех і Дол. Австриї. Що до рідної мови учеників було: 784 Русинів, 14 Жидів і 2 Поляків. Що до віроісповідання: 779 гр.-кат., 1 римо-к., 1 гр.-ориєнт. і 19 мойсеєв. ісповідання. Вік учеників обнимає период 18-ти літ а се від 10 до 28 літ (3 в VIII клясі). Найбільше було селяньских синів — 356, потім ідуть сини сьвящеників 153, міщан і ремісників 124, державних слуг 40, нар. учителів 37, купців 36, урядників 26 ітд. Кляcифікация: перших з відзначенєм було 59, перших 598, поправок 85, двійок 31, трійок 19, неклясифікованих 8. Шкільну оплату платило в II. півроці 130+8 учеників в квоті 4920 К (в I. півроці 190+3 в квоті 5970 К). Стипендистів було 19 на заг. квоту 4.255 К.

— **Бійка в цирку.** В цирку Ліпота у Львові розпочали ся перед кількома днями боротьби атлетів. В середу бороли ся, між иншими пруский атлет Шнайдер з Росиянином Михайловом і вже тоді Шнайдер поводив ся зі своїм противником так брутально (між иншими бючи його в лице), що судиї боротьби мусіли дальше змаганє заборонити. Розгорячкована публика висвистала Шнайдера, а коли на сцені показав ся Михайлов, зробила єму овацию. Роз лючений тим Шнайдер поводив ся супротив публики крайно зневажливо, бо плюнув в єї сторону і відгорожував ся кулаками, так що комісия виключила єго від дальших виступів. На другий день Шнайдер перепросив публику і просив, щоби єму позволили бороти ся дальше. Публика була на стілько добродушна, що простила єму всї вибрики, а комісия визначила єму рішаючи боротьбу з Михайловом. Після побіди Питлясіньского над німецким атлетом Ґебгардом, оба силачі станули до боротьби. Однак зараз на вступі Шнайдер ударив кілька разів Михайлова, а потим кинув ним до поруча арени і в ногах женщин, сидячих в першім ряді, дусив противника. В авдиторії закипіло. Ціла публика вибухла протестом і підняла ся з місць. Заносило ся на велику авантуру. Аж поліцийний комісар вмішав ся в справу і заявив членам комісиї, що рішуче не позволить на такі вибрики. З огляду на те Шнайдера виключено з боротьби, а комісия признала Михайлова побідником.

— **Олімпійскі ігрища в Льондонї** розпочали ся дня 13 с. м. на величезнім боєвищи коло будинків французско-англійскої вистави. Докола боєвища уряджено лавки і льожі для видців, яких може змістити ся 90.000. Серед боєвища викопано великий став, на котрім відбувають ся змагання пливаків. На отвореню була присутна королівска родина та наслїдники престолів з Греції і Швеції, де, як звістно, руханка (ґімнастика) дійшла до найвисшого розцьвіту. В ігрищах беруть участь найвизначнійші руховики 17 народів. З Австро-Угорщини виступили німецкі, чеські і мадярскі руховики. Програма ігрищ обнимає всякі роди шпортів, як: перегони піхотинців і наколесників, двиганє тягарів, метанє кружків і спис, тенніс, копаний мяч і ин. Ігрища кінчать ся сими днями.

— **Бібліоґрафічний з'їзд міжнародний** відбуде ся сего місяця в Брукселі. Ціль єго орґанізувати таку всесьвітну книгозбірню, що мала би у себе всї книжки, видруковані на цілім сьвіті. Таку книгозбірню є думка заснувати в Брукселі при тамошнім бібліоґрафічнім інститутї, де вже й тепер роблять ся заходи для всесьвітної збірки книжок. В 250 шафах того інститута лежить більше як 7 міліонів карток, а над катальоґом працює 200 осіб.

Телєґрами.

Ішль 24 липня. Бар. Бек був вчера перед полуднем у Цісаря на авдиенциї, котра тревала дві години. Бар. Бек здавав перед Цісарем справу о ухвалах передвчерашної ради міністрів, між иншими також о скликаню краєвих соймів. Крім бар. Бека був на авдиенциї також міністер зелїзниць др. Дершата. По авдиенциї виїхав бар. Бек до Карльсбаду.

Відень 24 липня. Банкир віденьский С. Райцес з нагоди свого вінчаня жертвував на ювилейні институциї для дітий пів міліона корон.

Константинополь 24 липня. В Ілдіз-кіоску відбула ся вчера по полудни надзвичайна рада міністрів, по котрій надіють ся важних реформ.

Білград 24 липня. Після вістий з Старої Сербії стоїть там під оружием 14.000 людий, котрі будуть підпирати молодотурецкий рух.

Білград 24 липня. Скупштина уконституовала ся вчера. Президентом вибрано старорадикала др. Вуковича.

Петербург 24 липня. З Тебріс доносять, що панує там цілковита анархія. Баталїон присланий з Тегерану до Тебріс здезертирував, позаяк вояки не одержали ні платнї, ні хлїба. В місті велика недостача хлїба.

Петербург 24 липня. Командант порту у Владивостоці контрадмірал Матусевич іменований командантом морских сил на океанї Тихім, помічник міністра маринарки контрадмірал Бострим став командантом чорноморскої фльоти, а директор академії і школи маринарскої контрадмірал Воєводский, помічником міністра маринарки.

Кольонїя 24 липня. Köln. Ztg. доносить з Солуня, що войскові поїзди привезли до Монастира 5000 людий, покликаних з Малої Азиї. Молодотурки наміряють чинно виступити.

НАДІСЛАНЕ.

ОГОЛОШЕНЄ.

Подає ся до відомости Вп. П. Родичів і Опікунів молодежи, що з днем 1 вересня 1908 року отвирає ся ПРИВАТНА БУРСА для учеників ґімназиї рускої в Коломиї з кляси приготовляючої, I, II і III **під проводом і наглядом проф. ґімн. Льва Гнатишака.**

Платня місячна 25 до 28 К — за надзір, мешканє і здоровий харч. Подане належить вносити до Заряду сеї бурси (Коломия, ул. Мнихівка, ч. 79) найдальше до 15 серпня 1908 р.; там можна також засягнути близших пояснень листовно або устно, в справі принятя учеників.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1908 — після часу середно-европейского.

ПРИМІТКА. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені звіздкою (*). Нічна пора числить ся від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40, 2·30, 8·55, 1·30,** 5·50*, 7·25, 9·50, 5·45, 9·50*.
„ Ряшева: 1·10.
„ Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·00, **2·15,** 5·40, 10·30*.
„ Підволочиск (на Підзамче): 7·0., 11·40, **2·00,** 5·15, 10·12*.
„ Черновець: **12·20, 6·40*,** 8·07, **2·05,** 5·57, 9·30*.
„ Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·20.
„ Станиславова: 5·40*, 10·05*.
„ Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
„ Яворова: 8·26, 5·00.
„ Самбора: 8·00, 10·30, 2·00, 9·10*.
„ Лавочного, Калуша, Борислава: **7·29, 11·45,** 11·00*.
„ Стрия, Тухлї (від 15/6 до 30/9): 3·50.
„ Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·00*, 12·45*,** 3·50, **8·25,** 8·40, **2·45,** 6·12*, 7·35*, 11·15*.
„ Ряшева: 3·30.
„ Підволочиск (головний дворець): 6·20, 10·40, **2·16,** 7·45*, 11·10*.
„ Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, **2·31,** 8·08*, 11·32*.
„ Черновець: **2·50*,** 6·10, **9·10,** 9·35, **2·33,** 10·38*.
„ Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·25*.
„ Рави, Сокаля: 6·14, 7·10*.
„ Яворова: 6·58, 6·30*.
„ Самбора: 6·00, 9·05, 4·00, 10·45*.
„ Коломиї і Жидачева: 6·03*.
„ Перемишля, Хирова: 4·00.
„ Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·25, 6·42*.
„ Белзця: 11·05.
„ Станиславова-Ворохти (від 1/7 до 25/7): 6·40.

ПОЇЗДИ ЛЬОКАЛЬНІ.

До Львова:

З Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дня 8·15 рано, 8·20 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 3·27 по полудни і 9·25 вечер; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 30 вересня) що дня 8·15 рано, 3·27 по полудни, 8·20 і 9·35 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 1·45 по полудни, (від 1 липня до 31 серпня) що дня 8·15 рано, 3·27 і 5·30 по полудни, 8·20 і 9·35 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 10·05 перед полуд. і 1·46 по полудни.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 3 мая до 15 вересня в неділї і римо-кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Щирця від 28 мая до 13 вересня в неділї і рим.-кат. сьвята 9·58 вечер.

З Любіня від 17 мая до 13 вересня в неділї і рим.-кат. сьвята 11·45 вечер.

Зі Львова:

До Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дня 7·20 рано, 3·45 по полудни, в неділї і римо-кат. сьвята 2·30 по полуд. і 8·34 вечер; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 30 вересня) що дня 7·21 рано, 2·30 і 3·45 по полудни, 8·34 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 12·41 по полуд. (від 1 липня до 31 серпня) що дня 7·21 рано, 2·30, 3·45 і 5·50 по полуд., 8·34 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 9·00 перед полуд. 12·41 по полуд.

До Рави рускої 11·35 в ночи (що неділї)

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудни; (від 3 мая до 15 вересня в неділї і рим. сьвята) 1·35 по полудни.

До Щирця 10·35 перед полуднем (від 28 мая до 13 вересня в неділї і рим. сьвята).

До Любіня 2·15 по полудни (від 17 мая до 13 вересня в неділї і рим. сьват).

За редакцию відповідає: **Адам Кроховецкий.**